

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Δραχ. χρυσῶν 15

Ἀρχετ. ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκτὸς του
μηνοῦ.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται

Πρὸς τὸν κ. Ἱ. Λαμπρίδην διηγήτορον

Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (πάσης ἀνορθώσεως προηγεῖται ἡ
ἀμυνα) — Ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις τῆς Κρή-
της. — Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι. — Ἡ γυνὴ τῆς
ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς τελευταίας Δια-
κοινώσεως τῶν Δυνάμεων. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. —
Ἐπιφυλλίς (Φιλελληνισμός καὶ φιλοτουρκισμός).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 15 Δεκεμβρίου 1910.

Οἱ Τούρκοι ἐμοιάζουσιν τοὺς νυκτοκλέπτας
ἐκείνους, οἵτινες φαρῶνται ἀνὰ χεῖρας κρα-
τοῦντες τὰ κλοπιμαία φέρουσιν ἀνατρέποντες
πάν το πρῶτον, πλῆττοντες καὶ φονεύοντες
πάντα τὸν ἀνθιστάμενον καὶ τελευταῖον πυρ-
πολοῦντες τὴν δηλοφάνειαν οἰκίαν.

Τὰ ἐγκλήματα προσπαθοῦσι νὰ καλύπτωσι
δι' ἐγκλημάτων. Πᾶσα δὲν διέπραξαν ἀπὸ τῆς
μεταπολιτεύσεως! Ὅποιον δὲν ἐδημιούργησαν
ἀναστάτῳσιν ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ! Ἕλληνες,
Βούλγαροι καὶ Σέρβοι συνεννύονται ὁσημέραι
εἰς τὸ κοινὸν μῖσος καὶ τὴν κοινὴν ἀπέχθειαν
κατὰ τῶν αἰμοδιψῶν καὶ βαρβάρων τυράννων
καὶ αὐτὰ δὲ τὰ μουσουλμανικά, ἀλλὰ μὴ τουρ-
κικά φύλα, Ἀλβανοὶ καὶ Ἀραβες ἀπέδωκαν
ἐγθροὶ τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἀφειδῶς χύνουσι
τὸ αἷμα τῶν, ὅπως ἀπαλλαγῶσι τῆς τυραννίας
τῶν δημοφάνων.

Ἄλλ' οὐδὲν διδάσκει τοὺς Νεοτούρκους.
Ὡδοῦμενοι ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν ἰδίων ἀνομι-
μάτων καὶ τῶν ἰδίων κακουργιών φέρονται
ἀκατάσχετοι πρὸς τὰ ἐγκλήματα καὶ ἐν τῇ
μανίᾳ τῶν ταύτῃ δὲν εἶναι οὐδὲ τὸ παράπαν
ἀπροσδόκητον νὰ μεταφέρωσι τὰς κυβερνήσεις
τῶν καὶ ἐκτὸς τῆς σηψαιμικῆς αὐτοκρατορίας
τῶν.

Τῶν κακουργιών τούτων ἡ φορὰ στρέφεται
νῦν κατὰ τοῦ ἐλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος.
Αἱ ἐπιβουλὴν τῶν πολλαπλασιάζονται κατὰ
τῆς ἐθνικῆς αὐτοτελείας τῶν ἐν τῇ αὐτο-
κρατορίᾳ ἐλληνικῶν κοινοτήτων. Διὰ τῶν
εἰς τὰ σχολεῖα ἐπεμβάσεων ἐπιζητοῦσι νὰ
ἀποκόψωσι τὸν δεσμὸν, ὅστις ὑφίσταται με-
ταξὺ γλώσσης καὶ ἐκκλησίας, μεταξὺ ἐθνι-
σμοῦ καὶ θρησκείας, μεταξὺ σχολείων καὶ
πατριαρχείου. Διὰ τῶν σχεδιαζομένων νόμων
περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων τοῦ γάμου καὶ
διὰ βιαιὴν ἐξισλαμίστην κορσίδων καὶ διὰ
τὸν ἀναγκαστὸν ἀσκουμένου προσηλυτισμοῦ τῶν
στρατευομένων Ἑλλήνων ἐπιδιώκουσι τὴν
χαλάρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος καὶ
τῆς ἐμφύτου εἰς πάντα χριστιανὸν ἀπεχθείας
πρὸς τὰ ἀποτρόπαια βιωτικὰ ἔθιμα τοῦ κορ-
σιδίου.

Καὶ αἱ προσπάθειαι αὗται αἱ κεκαλυμμέναι
ὑπὸ προσχημάτων νόμων συνοδεύονται καὶ ὑπὸ
πράξεων ἀπανθρώπου βίας, ὅσας ὁ ἐμπορικὸς
ἀποκλεισμός, αἱ φυλακίσεις καὶ οἱ ὅλοι οἱ
μέγροι αἵματος καὶ θανάτου, αἱ μαστιγώσεις
ἐν ἑσπέρᾳ καὶ οἱ διασυρμοὶ αὐτῶν ἐν τοῖς τριόδοις.

Ἄλλ' οὐδὲ ταῦτα ἀρκοῦσιν. Ἐφ' ὅσῳ ὁ
ἐλληνισμὸς ἔχει ὡς κρητὶδα τῶν ἐλπίδων τοῦ
τὸ ἐλεύθερον βασίλειον, αἱ κολοσσαῖαι ὕλιναι
καὶ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ διὰ μόνον τῆς παθη-
τικῆς ἀντιδράσεώς τῶν εἶναι ἱκαναὶ νὰ μαται-
ώσωσι τὰς μωρὰς ἐπιβουλὰς τῶν Νεοτούρκων.

Ἀκριβῶς διὰ τοῦτο οἱ Τούρκοι ἐπιζητοῦσιν
ἀπορμᾶς, ὅπως ἐκμεταλλώσωσι καὶ συντρίψωσι
τὴν κρητὶδα ἐκείνην. Τὸ κρητικὸν ζήτημα
εἶναι ἡ κατάλληλος πρόφασις καὶ ἂν μὴ ἀ-
πρόσπτον τι συμβῇ, ὅλοι οἱ οἰανοὶ προλέγου-
σιν, ἐπὶ τὸ ἔαρ οἱ Τούρκοι θὰ ἐπεκτείνωσι τὴν
μανικὴν τοῦ αἵματος δίψαν καὶ πέραν τῶν
ὁρίων τῶν.

Ἐκουράσθησαν πλέον, καθ' ἃ φαίνεται καὶ
ἐκ τῆς τελευταίας διακοινώσεως τῶν Δυνά-
μεων τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὴν κρητικὴν
κυβέρνησιν, νὰ προστατεύωσιν ἡμᾶς οἱ εὐρω-
παῖοι. Οὐδ' εἶναι ἐξεταστέον, ἀν οὗτοι πταί-
ουσιν ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν κατέστημεν εὐθύς ἐξ ἁρ-
χῆς αὐτάρχεις. Ἐξεταστέον ἀπέμεινεν, ἀν δυ-
ναμὴν νὰ ζήσωμεν μόνοι, μόνοι νὰ προσ-
τατεύωμεν τὴν ἀπειλούμενην ὑπαρξίν μας.
Εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην ἀπεφάσισαν ὁριστι-
κῶς νὰ μᾶς ὑποβάλωσιν οἱ Τούρκοι.

Εἰμεθα ἔτοιμοι πρὸς τοῦτο; παρασκευα-
ζόμεθα τοῦλάχιστον πρὸς τοῦτο μελετῶντες
τοὺς στοιχειώδεις περὶ ἀμύνης ἐγχειρίδιον, ὅπερ

δὲν ἀρρῖνει ἀμελέτητον οὐδ' ἐν ἔθνος ἐν τῷ
κόσμῳ τούτῳ, ὅπερ ἡμεῖς οἱ ἡρώων ἐπαίχυν-
ται ἀπόγονοι ἀρχαίαν χωρὶς νὰ ἀνοίξωμεν
ἐπὶ ὁδοὶν κατὰ τὴν;

Ἀναμφιβόλως θεμελιώδεις, ἀπαραίτητον,
ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ ἔργον εἶναι ἡ ἐσωτερικὴ
ἀνθρώπις. Ἀλλ' οὐτε συμφύρον, οὐτε ὑπο-
χρέωσιν ἔχουσιν οἱ Τούρκοι νὰ μᾶς ἀναμεί-
νωσιν ἀνορθομένους τούναντιον συμφύρον
ἔχουσι — καὶ τοῦτο προεδίωκον ἡμῖν ὁ Σερ-
κέτ διὰ τῶν ἐν τῇ τουρκικῇ βουλῇ λόγων
του — νὰ ἀνακόψωσι τὸ ἔργον μας τοῦτο ἀ-
νατρέποντες καὶ ἀνθρώπιν καὶ ἀνθρώπιν.

Ἀρὰ γε ἐνοήσαμεν, ἔστω καὶ νῦν, ὅτι καὶ
τῆς ἀνορθώσεως προηγεῖται ἡ ἀμυνα, καὶ ὅτι
νοῦν, χρόνον καὶ πόρους πρέπει εἰς τὴν ἀ-
μυναν νὰ ἀφιερῶμεν, μόνον δ' ἐπὶ αὐ-
τῶν ὡς περίσσευμα ὑπολείπεται νὰ κατανα-
λώσωμεν εἰς τὰς ἄλλας τῆς ἀνορθώσεως
ἀνάγκας;

Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ
ΚΡΗΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ἡ διαμαρτυρία αὐτῆς κατὰ τῆς τελευ-
ταίας διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων.
— Αἱ ἀπειλαὶ τοῦ Σερκέτ.

Ὡς εὐελπιστοῦντες προσηγγεῖλαμεν, αἱ δύο
πολιτικὴ μερίδες ἐν Κρήτῃ ἀπιδουῖσαι εἰς τὸ κρίσι-
μον τῶν περιστάσεων κατέβησαν εἰς τὴν σωτηρίαν
ἀπόφασιν μετὰ προηγουμένη συνενόησιν νὰ ὑπο-
δείξωσι τὸν σχηματισμὸν οἰκουμένης κυβερνήσεως
ἀποτελουμένης ἐξ ἀντιπροσώπων ἀμοιτέρων τῶν
κομμάτων.

Τὴν πρῶτην λοιπὴν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς
ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως ἡ ὑφισταμένη ἐκτελε-
στικὴ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν τῆς, γε-
νομένης ἀμέσως δεκτῇ.

Ἀκολουθῶνς ἡ Συνέλευσις προέβη εἰς τὴν ἐκλο-
γὴν τῆς νέας Ἐπιτροπῆς, ἀποτελεσθείσης ὡς ἑξῆς:
Ἐκ μὲν τοῦ νέου Βενιζελικοῦ κόμματος ἐξελέ-
γησαν οἱ κ. Ν. Πασιολάκης, διηγήτορος, καὶ πη-
ρεζούσιος τοῦ νομοῦ Χανίων καὶ Γ. Κοκκινάκης,
διηγήτορος, πληρεξούσιος τοῦ νομοῦ Ἡρακλείου.
Ἐκ δὲ τοῦ Μιχαλιδάκη κόμματος οἱ κ. Χαρὰ-
λαμπος Πλουμιδάκης, διηγήτορος, πληρεξούσιος τοῦ
νομοῦ Χανίων καὶ Χ. Ἀγγελάκης, διηγήτορος, πη-
ρεζούσιος τοῦ νομοῦ Λασιθίου. Καὶ εἰς τοῦ Κουν-
τουρικοῦ κόμματος αὐτὸς οὗτος δ. κ. Μανούσος Κουν-
τουρικός, πληρεξούσιος τοῦ νομοῦ Σφακίων.

Τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ προεδρεύῃ ἀνὰ εἰς τῶν Ἐπι-
τρόπων καθ' ἑκάστον μῆνα.

Ἡ νέα Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ, ὁρισθεῖσα ἐπ'
ὀνόματι τοῦ Βασιλέως ἐν τῇ Συνελεύσει, ἀνέλαβεν
ἀπὸ τῆς χθρὸς τὰ καθήκοντά της.

Η ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἡ νέος Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κρήτης
ἐπέδωκε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην εἰς τοὺς προξέ-
νους τῶν Δυνάμεων ἰδιαιτέραν διακοινώσιν, διαμαρ-
τυρομένη ἐντόνως διὰ τὴν ἀναγνώρισιν κυριαρχι-
κῶν τῆς Τουρκίας δικαιωμάτων ἐπὶ τῇ Κρήτῃ.

Ἡ διακοινώσις αὕτη ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν Κρήτῃ ἔχει τὴν
τιμὴν νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν παραλαβὴν τῆς ἀνακοινώ-
σεως, ἣν ἐποίησαν αὐτῇ τῇ 29ῃ Νοεμβρίου, ἐν-
τολὴ τῶν ἐκ τῶν Κυβερνήσεων, ὁ κ. Γεν. πρόξενος
τῆς Γαλλίας ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ καὶ ὡς διευθύνον-
τος προξενεῖον τῆς Ἰταλίας, καὶ οἱ κ. Γενικοὶ Πρό-
ξενοι τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας καὶ τῆς Ρωσίας,
καὶ παρακαλεῖ αὐτούς, ἵνα εὐχαρηστηθῶσι καὶ ὑπο-
βάλωσιν εἰς τὰς οἰκείας αὐτῶν Κυβερνήσεις τὴν
ἀκόλουθον ἀπάντησιν:

«Ὅτε ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν πολιτικῶν συμ-
βάντων, ἅτινα κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1908 δι-
εσάλευσαν τὴν ἐν τῷ Αἰμῷ ἰσορροπίαν, ἡ Κρήτη
ἀνεκέρησε τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἑνωσιν αὐτῆς,
αἱ προστατίδες Δυνάμεις, ὧν τὰ στρατεύματα κατε-
είχον εἰσέτι τὴν νῆσον, δὲν ἠντιθέτησαν εἰς τὴν
προκήρυξιν τῶν Κρητῶν, οὐδὲ παρενέβησαν ἐν τῇ δη-
μιουργηθείσῃ πραγματικῇ καταστάσει, ἀλλ' οὐδ' ἐν
τῇ συνεχείᾳ ταύτῃ ἐλευθέρᾳ λειτουργίᾳ τοῦ Πολι-
τεύματος ἀνεμίσχθησαν, ἐπιφυλάχθησαν δὲ ἵνα ὑπο-
βῶσιν εἰς προσεχὴ συζήτησιν, ἥτις μετ' εὐμενείας
ἤθελε κρίνῃ, τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως, ἐξήρτησαν
διὰ τῆς ἀπὸ 15/28 Ὀκτωβρίου 1908 δηλώσεως,
τὴν διεθνή ἀναγνώρισιν τῆς ἀνακηρύξεως ταύτης ἐκ
τῆς συγκαταθέσεως τῶν Δυνάμεων τῶν ἀναδεξαμέ-
νων ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ αἱ
συνεπείας τῆς ἀνακηρύξεως λειτουργοῦσαι ἕτεραι ἀρ-
χαὶ εἶδε κατὰ τὸ ῥῆμα τῆς προμνημονεύσεως δη-
λώσεως νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς
τάξεως καὶ τῆς προστασίας τῶν Μουσουλμάνων.

Κατὰ τὴν ὑπεράστην ταύτην στιγμὴν, καθ' ἣν ὁ
Κρητικὸς λαὸς, μετὰ πάλην αἰῶνος, μικροῦ δειν
ἀπέκτα τὴν Ἑθνικὴν ἐνότητά, ὑπὲρ τῆς ὁποίας
οὐδεμιᾶς ἐφείσθη θυσίας, οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ
ἰθύνοντες τὰς τύχας αὐτοῦ, ὡς κύριον αὐτῶν μέ-
λημα ἔθεντο τὴν ὑπὸ τῶν Κρητῶν ἀκριβῇ τήρησιν
τῶν ὅρων τῶν ὁποίων ὁ σεβασμὸς ἤθελε διαβέσει
εὐμενεῖς ὑπὲρ τῆς νήσου τοῦς προστατάς αὐτῆς.
Ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν ἐκείνην περίοδον διεθνούς
περιπλοκῆς, τῆς ἀπειληστικῆς τῇ Εὐρωπαϊκῇ εἰρή-
νῃ, ἡ διατήρησις τοῦ συμφώνως τῇ περὶ προστατί-
σεως προκήρυξις λειτουργοῦντος ἐν Κρήτῃ Πολιτεύ-
ματος, ἀπέβη ἀπ' ἐαυτοῦ καὶ ὡς ἐκ τῆς στάσεως
τῶν Δυνάμεων στοιχείον πολυτίμου εἰρήνης ἐν τῇ
Ἀνατολῇ, ὡς τυγχάνει ἀπαραίτητον καὶ εἰς τὴν
διατήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως ἐν τῇ νήσῳ.

Ἐκτετε ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Πολιτεύματος τούτου
αἱ προστατίδες Δυνάμεις διεπραγματεύθησαν τὰ
τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τῆς νήσου. Τὸ Πολί-
τευμα τοῦτο αἱ προστατίδες Δυνάμεις κατέλειπον ἐν
Κρήτῃ, δτε ἀπέσυρον τὰ στρατεύματα αὐτῶν καὶ
εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ πολίτευμα ἐνέπιστεύθησαν τὴν
τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὴν προστασίαν
τῶν Μουσουλμάνων, δτε ἀφύρουν τὴν κατοχὴν ἐπ'
ἀφίεντο εἰς τὸ σῆμα καὶ τὴν νομιμοφοροσύνην τῶν
συμφώνως τῇ ἐνωτικῇ προκήρυξις λειτουργοῦσιν
ἀρχῶν, ἃς ἐνεγνώρισαν ὡς αὐτὰς καθεστηκυίας ἀρ-
χὰς διὰ τῆς ἀπὸ 30 Ἰουνίου (13 Ἰουλίου) 1910
Δηλώσεως αὐτῶν.

Ὁ Κρητικὸς λαὸς εἶναι ἐνδομύχως πεπεισμένος ὅτι
οὐδέποτε παρεῖδε τὰς πρὸς τὰς Δυνάμεις ἀναλη-
φείσας ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, καὶ δτι οὐδέποτε παρ-
εξέλιπε τὸν προσωρινὸν τούτου καθεστῶτα, ὅπερ
ἐξηρμόσθη ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς συζήτησεως, ἣν προ-
έβητο αὐτῷ αἱ προστατίδες Δυνάμεις, καὶ ἥτις ἐξ
αὐτοῦ τοῦ ὁρισμοῦ αὐτῆς, εἶναι ὡς αὐτῶν προωρι-
σμένη νὰ ἀπορρίψῃ ὁριστικῶς, περὶ τῆς ἐπὶ φιλο-
δόματι ἐπικυριαρχίας, ἣν πρὸ δέκα καὶ τριῶν ἐτῶν
αἱ Δυνάμεις ἐπεφύλαξαν τῷ Σουλτάνῳ.

Ὅμως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ εἰς τοὺς Ὀ-
θωμανοὺς προσβεβλητὴς γενομένη δόξα, ὡς πρὸς
τὰ δικαιώματα τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῇ Κρήτῃ, ἡ
περιεχομένη ἐν τῇ ἀπαντήσῃ ἐπὶ ταῖς αἰτιάσεσι τῆς
Ἰψηλῆς Πύλης, ἐμμένον ἦτο ὅτι θὰ παρήγε παρὰ
τῷ Κρητικῷ λαῷ ὀδυνηρὰν καταπλήξιν, ἣν ἡ Ἐκτε-
λεστικὴ Ἐπιτροπὴ, εἰς ἣν ἀνεκινώθη πρὸ ὀλίγου ἡ
δόξα αὕτη, καθήκον ἔχει νὰ μὴ ἀποκρύψῃ εἰς
τὰς προστατίδας Κυβερνήσεις.

Ὡς πρὸς τὸν ἀναφερόμενον ὅρον τῶν κυριαρχι-
κῶν δικαιωμάτων τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῇ Κρήτῃ, ἡ
Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀναφέρει εἰς ὅσα ἔσχε
τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὰς προστατίδας Κυβερνή-
σεις ἐν τῷ ἀπὸ 19/23 Σεπτεμβρίου Ἰουλίου ὑπομνη-
ματι αὐτῆς. Ἐχει ὅμως τὴν ὑποχρέωσιν καὶ αὐτὴς
νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ἐνοίας, ἣν ἡ Ὀθωμα-
νικὴ Κυβέρνησις ἐκ νέου ἐπεχείρησε, ἐνώπιον τοῦ
Κοινοβουλίου, νὰ προσδώσῃ εἰς τὴν ὑπὸ τὴν προστα-
τίδων Δυνάμεων χρῆσιν τοῦ δρου τούτου.

Σχεδὸν περιττὸν θεωρεῖ νὰ ὑπομνήσῃ ἐν τῇ περι-
πόρῃ ταύτῃ, δτι τὰ παραχωρηθέντα δικαιώματα
καὶ οἱ συγκεκριμένοι δεσμοί, οἵτινες ἐδημιουργήθη-
σαν συνεπείᾳ ἐπιστημῶν πράξεων τῶν Δυνάμεων, με-
ταξὺ τῆς Νήσου καὶ τοῦ Βασιλείου, εἰσὶν ἀσυνδι-
καστοι πρὸς τὴν ὑπαγωγὴν τῆς Κρήτης εἰς τὴν
Κυριαρχίαν καὶ ἀναίρουσι τρανδῶς ἀπ' ἐαυτῶν
τὴν ἐρημίαν, δι' ἣς ἡ Ἰ. Πύλη ἐπιζητεῖ νὰ προ-
δικάσῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

Ἐν πλείρῃ ἐπιγνώσει τῶν δικαίων τοῦ Ὀ. Κρη-
τικὸς λαὸς ἔχει πεποιθῆσθαι ἐπὶ τὸ μέλλον. Ἡ διὰ
τοῦ αἵματός του γραφεῖσα ἱστορία ἡς ἡ περαιτέρω
ἐξέλιξις τυγχάνει ἐμπειστικῆς εἰς τὰς Μεγάλας
Δυνάμεις τοὺς κρατικοὺς τούτους προμάχους τῆς
Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, εἰς
οὗς ἡ Κρήτη ὀρεῖται τὴν ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς κυρι-
αρχίας ἀπολύτρωσιν τῆς, δὲν θὰ ὀπισθοδρομήσῃ.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ παρακαλεῖ ἐπὶ τού-
τοις τὰς τέσσαρας Ὑψηλὰς Κυβερνήσεις, ὅπως ἐπι-
τρέψωσιν αὐτῇ νὰ ἐφέρῃ καὶ αὐτὴς, ἐν ὀνόματι τοῦ
Κρητικοῦ Λαοῦ, τὴν πεποιθῆσιν, δτι αἱ προστατίδες
Δυνάμεις θὰ ἐξευρωσὶ λύσιν τοῦ ζητήματος συμ-
φώνον πρὸς τὰς ἐκ τῶν δηλώσεως τῆς 15/23 Ὀκ-
τωβρίου 1908, ἀναποκρινόμενῃ εἰς τὸν ὁρισμὸν
πόθον τοῦ Λαοῦ, εὐθύς ὡς αὐτὰ θεωρήσῃ τὴν
στιγμὴν εὐθετον πρὸς ὁριστικὴν διακανονισμὸν τῆς
μελλούσης τύχης του, ἐμπνεόμεναι εἰς τοῦτο ὅπου
τῆς ἀδελφείτου ἐκείνης εὐμενείας, ἣν ἠρώδησαν νὰ
ἐπιδείξωσι κατὰ τὰ 13 τελευταῖα ἔτη, καὶ δι' ἣς
ἔχειραγώγησαν τὸν Κρητικὸν Λαόν ἐν τῷ σταδίῳ
τῶν ἐθνικῶν αὐτοῦ πόθων, μέχρι τοῦ σημείου, εἰς ὃ
οὗτος εὐρίσκει τὴν σήμερον.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ παρακαλεῖ τοὺς κ. κ.
Γενικοὺς Προξένους νὰ δεχθῶσι καὶ αὐτὴς τὴν δια-
βεβαίωσιν τῆς ἐξόχου αὐτῆς ὑπολήψεως.

Η ΑΙΣΙΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἐξακολουθεῖ αἰσιοδοξοῦσα
καὶ πιστεύουσα, καθ' ἃ φαίνεται ἐκ τῶν δημοσιευ-
μάτων φιλικῶν αὐτῇ ἐφημερίδων, ὅτι ὁ δρος ἀκυ-
ριαρχικῆς δικαιοσύνης ὁ θεῖς, εἰς τὴν τελευταίαν
ἀπὸ 29 Νοεμβρίου διακοινώσιν τῶν Δυνάμεων δὲν
ἔχει οὐδεμίαν πρακτικὴν ἐννοίαν οὐδ' ἄλλην σημα-
σίαν ἢ ἣν ἔχει καὶ ὁ δρος «ἐπικυριαρχία» ἡ ὑπατα.

Κατὰ τῆς αἰσιοδοξίας ταύτης ἀντεπεξέρχεται τὸ
«Ν. Ἀστὺ», ὅργανον κοινὸν κατὰ τὰς ἀπολογίας
τῶν παλαιῶν κομμάτων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπιθέ-
σεως αὐτῶν κατὰ τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου.

Τὴν πολιτείαν ταύτην δὲν εὐρίσκομεν οὐδὲ τὸ
παράπαν σάφον, οὐδὲ δικαίαν. Ὁ εἶλες λόγον
πᾶσα κατὰ τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου ἐπιθεσίς,
ἐὰν ἐδεικνύτο καὶ πολλοστὴν μὲν εὐθύνῃς τῆς νῦν
κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ ἀληθῶς ἀδοκίμῳ μεταστροφῇ
τῆς εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας. Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον τοι-
οῦτον τὴν δὲν ἀποδεικνύεται, ὁ ἐλεγχος ἀποβαίνει εἰς
βάρους τῶν ἐλεγχόντων, δι' οὗ δὲν ἐλησμονήσεν
εἰσεῖτι ὁ ἐλληνικὸς λαὸς, ὅτι εἶναι οἱ ὑπαίτιοι τῆς
ἐσωτερικῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐξουθενώ-
σεως. Προσλαμβάνει διὰ τοῦτο τὸν τύπον ἀστείου
πράγματος ἡ ἀξίωσις τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν
ἐξωτερικῶν Μπαλτατζῆ, δτι οὗτος εἶχε φέρεи τὸ
κρητικὸν ζήτημα εἰς εὐάρεστον σημείον, ἐξ οὗ ἐπει-
ροτέρως μετὰ τὴν ἀνοδὸν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ κ.
κ. Βενιζέλου.

Δὲν ἀποδεικνύουσι δὲ ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὰ πα-
λαιὰ κόμματα καὶ σωφροσύνην ἐμμένοντα εἰς τὰς
παλαιὰς μεθόδους τοῦ ἀντιπολιτεύσεσθαι πᾶσαν πρᾶ-
ξιν καὶ πᾶν γεγονός ἀνεξάρτητον τῆς θελήσεως τῆς
κυβερνήσεως καὶ φορτῶντες εἰς βάρος αὐτῆς καὶ αὐτὰ
τὰ τυχαία, μάλιστα δὲ δταν τὰ τυχαία ταῦτα
ἀπτονται ζητημάτων ἐθνικῶν δυσχερεστάτων καὶ
λεπτοτάτων, οἷον τὸ κρητικὸν ζήτημα.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἔχουσιν. Ἀλλ' εἰς τὴν
αἰσιοδοξίαν τῆς κυβερνήσεως φαίνονται κἄπως ἀντι-
θετα τὰ πράγματα. Πρὸ ἐπτά ἡμερῶν ὁ Τούρκος
ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Σεφίκετ πασᾶς ὁ
στρατάρχης, ἐζήτησε παρὰ τῆς τουρκικῆς βουλῆς
πίστῳσιν 150,000 τουρκικῶν λιρῶν πρὸς ἀγοράν
ὀπλισματῶν, δηλώσας ἀπεριφράστως, ὅτι τὸν
προσεχὴ Μάρτιον ἐπικινεῖται μεγάλῃ γεγονότα καὶ
δτι ἄνευ τῶν μεταγωγικῶν τούτων ἡ κινητοποίησις
στρατοῦ ἰδίου ἡδυνάται.

Ὅταν ὠρισμένο πόθος προσλάβῃ ἐν τῇ καρδίᾳ
λαοῦ τινος χαρακτηρὰ μανίας, οἷον ἀναμφιβόλως
ἔχει νῦν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ ὁ πόθος
τῆς ἀνακτῆσεως τῆς Κρήτης, ὁ πόθος οὗτος ἡ πρέ-
πει νὰ ἐκπληρωθῇ ἢ ἵνα ἐκφρασθῇ ἀναγκαῖον νὰ
πληρῇ τὸν λαὸν τοῦτον συμφορὰ μεγάλη. Ἐκε

αὐξησιν τῆς φοιτήσεως εἰς τὴν λατρικὴν σχολήν,
θιέουσι τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων, ἡ κατά-
του θεομοῦ τῶν ὑψηλῶν. ὁ διορισμὸς καὶ
των καθηγητῶν, ἡ εἰσαγωγή τῆς διδασκα-
καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν κλάδων, οἷον τῆς

αὐτῶν τοιαύτας, ἐπεὶν γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ πόλις τὸν πᾶσι ἐπιτακτικὸν διατάξαι οὐγάτως, μὲν ἴς ἐλ μακρὸν συνεζήσαντες ποταμούς, ἔμεινεν ἐξαγοραστικῆς διρημῆ, δε τῇ ἐνταμοσύνῃ αὐτῆς δ' ὀρθῶτα κ.

Σολῶτας ἐπὶ τῇ τιμῇ, ἢν πρῶτος δ' κ. Α' ὁρᾷ προέμεινε ταῖς καθαρματικαῖς ἀρχαῖς ἄλλων ἐπὶ τὸ Πανεπιστήμιον, ἢν ἀνταρξαθῇ οὐκ. Πλείστα περὶ τὸν μελετηριῶνα τοῦ τοῦ ἐπονογιῶν τῆς Παιδείας δὲ γράφωμεν, προσκομιθῶσαν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς νή-

Καταματολογικὴ ὑπεραρσῆς.

κυστήριον ἐξήσαντο ἡ Γερμανία, ἡ ἀπο-
ν ἐπαινοῦ Σάξωνας καθήγγοντ διὰ τῇ
ωνιν κημιστολογικῆς ὑποπροσῆς, ἥτις δὲν

Κατηγορολογική ὑπηρεσία:

Τὰ γυμνάσια τῆς μοίρας.

σοφιστήρια ἐπὶ Νουσιανῶν τῶν παρεδόθη-
νται ἐς τὴν δόξαν τοῦ Παλῆρον τα ἱερὰ
θεωρικά ἀπέλασαν ἥλθες ἐς τὸν Σωφισ-
τικὸν ἑκτὸν γυμνασίον ἐκφορεῖσαν πύρρον
κατὰ τὴν Λίγιαν γνωστοῦ ἐπὶ τὸ δ.
«περιόχουρον» ἀσκήτων.

Αἱ προσηγορικαὶ τῶν μονῶν.
Αἱ ἐπελθούσαι οἰκονομίαι.

ἀφανόσιν τὸν τελευταῖον νόμον περὶ συ-
νέσεων τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἡ ἐξέλεξις
προσηγοριῶν τῶν Μονῶν ἀρρηθεῖ ἀπὸ
κείνου Νομάρχα καὶ ἀντιθέτι ἐπὶ τοῦ Διοικη-
τηρίου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

τῆς γενομένης οὐκ ἐξελίξεως τὸν προῖ-
ον τῶν μονῶν προέκριναν οἰκονομίαι
00 δραχμῶν. Εἰς τὴν Μονὴν Πεντέλης ἐκ-
οικονομία 98,000 δραχμῶν εἰς δὲ τὴν μο-
ναχίαν 40 000.

ἐγνοιοι διὰ τοῦτο τὰ παλαιὰ κόμματα; Πού
το τὰ κολοσσαῖα ταῦτα προσὰ καὶ τίνες ἐπα-
νο διὰ τῶν ἱερῶν τούτων χρημάτων; Ἐπιθυ-
νά μάθωμεν, ἂν ἐν ταῖς οἰκονομίαις ταύ-
ταις λαμβάνεται καὶ ἡ περιοριστὴ τῶν πολυωνύ-

ποτροφῶν, δι' ὧν αἱ Μοναὶ εἰσφέρουσιν, ἵνα
 λασιαζῶνται οἱ δικηγόροι, οἵτινες ὕστερον
 πρὸς τὸ τροφεῖα διορίζονται δικηγόροι τῆς
 Ἀρχῆς γε ἐξακολοθυοῦσι πολυτενεταίους καὶ

αὐτῶν γὰρ εἶναι δικηγόροι τῶν μονῶν
 τα ἀρεισόμενοι;
 Ἐλευθερία. Ἡ προκαταρκτικὴ
 ἐργασία.
 Σκοπεῖν ἔγραψαν:
 πῶς αὖτε τοῦ Σαββατοῦ ἐκ τῶν ἡμερῶν

δεῖξαι οὐκ ἔστιν ἡ ἐκ τῆς προσηγορίας τοῦ κ.
ἐκ τῆς παιδείας ἐπιτροπῆς τῶν α' Ἐλευθε-
ρίας προσηγορίας εἰς τὴν λήψιν δριαιτικῶν ἀπο-
δοτῶν τὴν προσηγορίαν τέλει τῶν Ἐλευθερίων

πικροπρὴ μετὰ μακρὰν συζήτησιν κατέληξεν
 ἀποφασίαν, ὅπως οἱ Σκοπευτικοὶ ἀγῶνες
 σὺν ἐν Βόλῳ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαγισί—
 νάγιας τοῦ προγοράμματος τῶν ἀγῶνων—
 οὐ ποιοῦν θὰ ἀποτελέσῃ καὶ ἡ εἰς Βόλον με-
 τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, ἥτις δὲν ἀπεφα-

κομῇ—ἀνεβλήθη ἐπὶ τινι χρόνον, ὅπως ἐν
ἐξ ἣ Ἐπιτροπὴ συλλέξῃ τὰ ἀπαιτούμενα
εἶναι, κατὰ τὰς πληροφορίες μας, τὰ δι.

ἡ ἐν Βόλῳ μεγάλα ἐσοταί, καὶ διότι ἡ
 ἡς ἐνάρετος τῶν ἀγώνων συμπύπτει νὰ εἰ-
 ῖα Πανελληνίου χαρῆς, καὶ διότι καὶ ἀπο-
 ρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἑκτατοῦς ἐπὶ τῆς

ους θὰ διδῇται εἰς τὸ μέλλον μεγαλειτέρα
λόγω τῆς ἀποστολῆς των.
διὰ τὴν συλλογὴν τῶν ἀπαιτουμένων στοι-

ἡ εἰς Βόλκην κατὰ τὴν ἐξδομάδα ταύτην
ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ.
Ὁρφανίδου καὶ Καλλιγᾶ, ἥτις ἐλόθεν ἤδη

λην, ὅπως ἔλογη εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ
 ρου Βόλου πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ τόπου τῆς
 τῶν Ἀγώνων καὶ πρὸς λήψιν ὅλων τῶν
 ὑντων μέσων διὰ τὴν ἐπὶ τῷ ἐπιστημονικῷ

ἡν ἀδῶν.
 ὑκατάστασις τῶν προσφύγων.
 Ἀγορὰ νέων κτημάτων.

μένου·ν ἀγορασθῶσι τὰ παρὰ τὴν θέσιν
 τῆς Ἀγνίας κτήματα τοῦ κ. Φωτιάδου
 αὐτάσταισι·ν ἰὼν εἰς Δαουκλῆ κατοικοῦντων
 τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμανίας. ἡ Ἐθνικὴ

τῆς Ἑλλάδος, ἐγγυήσῃ τῆς Κυβερνήσεως,
ἀ χορηγήσῃ τὸ ἔκτερον ἡμῶν τοῦ συναφθη-
δανείου διὰ τὴν ἀγοράν. Προχθές μάλιστα

καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου κ.
τοποῦλου τμηματάρχου.

δραχμῶν· ἐν δὲ ἡ ἐγγυήσας τοῦ Δημοσίου
εἰς 109,600 δραχμ. περίπου. Τὸ ἐπὶ πλέον
τεβλήθη πρὸ καιροῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων προσ-

Ἀνέξεροις οἰκημάτων
θη παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερ.

A close-up photograph of the fore-edge of a book. The image shows the binding material, which appears to be a dark, textured cloth or leather, and the edges of the pages, which are a light, aged color. The book is resting on a dark surface.

κων ή ανέγερσις 150 οικημάτων εις την θέσιν Τσου καλίδας της Λεβαδείας προς εγκατάστασιν προσφύγων Στενιμαχιτών.

Το τμήμα των Δημοσίων Έργων έφερε τροποποιήσεις τινάς επί των υποβληθέντων σχεδιαγραμμάτων, τα όποια συνέταξεν ο μηχανικός Λεβαδείας.

Η παρακλίτης του διοικητού της Εθνικής Τραπεζής κ. Σ. Στρέϊτ

Ο διοικητής της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος κ. Στρέϊτ ένεκα μακράς ασθενείας και γήρατος απέφασκε να παραιτηθί του αξιώματός του και τούτο έδήλωσε δι' επιστολής του προς το συμβούλιον της Τραπεζής. Κατόπιν ένευθεν αναγκαστών να συγκληθί ή συνέλευσις των μετόχων της τή 20 του προσεχούς Ιανουαρίου, όπως αποφασίσω περί του διαδόχου του.

Ο κ. Στρέϊτ, Στρέϊτ συνέδεσε το όνομά του προς την γονιμοποίησιν από καταβολής της Τραπεζής περίοδον των εργασιών της, ής συμπύπτει με την έπιούσαν του άνωχούς ήμων πολέμου. Η άπόφαισις δικαιοσύνη όλων εκατομμυρίων ή της έθνικής ήμων οικονομίας κατά τον έλεονότατα διεξαχθέντα έκείνον πόλεμον εις έξοδα πολέμου, εις φθοράν έθνικού πολέμου, εις καταστροφήν του κινητού πλούτου της Θεσσαλίας υπό των επιδρομών βαρβάρων, εις άπωλείας ήμερομυθίων δοσολήκοντα χιλιάδων άνδρων, εις πληρωμήν πολιμυκίας άποζημιώσεως, ένομιζέτο, ότι επί δεκαετηρίδας τοιάχιστα θα έφερε την πείναν και την ένδειαν εις την Ελλάδα.

Αλλ' ή άποταμυντική φιλοπονία των τέκνων της Ελλάδος διέγευσε πάντα φρόνον τοιοούτον. Την έπιούσαν του πολέμου, άκριβώς το 1898, ή έμπορική ήμων ναυτιλία έωρθε προς την προόδον την έκείνην κίνησιν, ής ήγαγεν αυτήν εις το σημείον σημείον του άποταμυνισμού της χωρητικότητος των τότε πλοίων και τετραπλασιασμών των σκαφών της, ή γεωργία έποίησεν έκτοτε σημαντικές προόδους και ή έγχώριος βιομηχανία έθετε θεμέλια περαιτέρω εδδοκιμώσεως. Την κίνησιν αυτήν ή Εθνική Τράπεζα υπεσώθησεν έναμίλλως προς την Τράπεζαν Αθηνών, ήν διόφ και τότε ο δαμόνιος Ι. Πεσμαζόγλου και το όνομα του Στρέϊτ ως διοικητού του πρώτου πιστωτικού ιδρύματος όχι μόνον του στενού βασιλείου της Ελλάδος, αλλά δέκα εκατομμυρίων Ελλήνων, έλληθαυον κυριάρχων της Ανατολής έμπορικώς και ναυτικώς θα μένη εις άει συνδεόμενον προς την οικονομικήν πρόδον του νεωτέρου ελληνικού έθνους.

Ο συνάψαντος το φέλλον τούτο δέν δύναται να λησμονήσω και άλλην ευεργετικήν έπίδρασιν του τραπεζικού ήμων κόσμου επί των τυχών του νεωτέρου Έλληνισμού. Από των πρώτων βημάτων της νεωστί τότε ιδρυθείσης έξδομαδιαίας ταύτης έφημερίδος μεταξύν των σκαφών, ος προέθετο να δημεύσω, έταξε και την ένίσχυσιν της οικονομικής άλληλεγγύης των διαφόρων τμημάτων της ελληνικής φυλής, ασφαλεστάτης ούσης προδρομόν

της έθνικής πολιτικής ένότητος. Και δι' επανειλημμένων συνελεύσεων προς τε τον κ. Στρέϊτ και τον Ι. Πεσμαζόγλου έξήχησε την μετοχέυσιν του εκ του έξωθεν έλληνισμού συγκομιζόμενον εις Αθήνας πλούτον εις αυτόν τούτον τον ούτω άποστραγγιζόμενον έξω έλληνισμόν δι' ιδρύσεως έποικιασθημάτων ή άποικιασθημάτων. Και οι άνδρες ούτοι εδύνατο έιναι τον ούς εις την γνώμην ένός άφανούς δημοσιογράφου και σήμερον τα άποκαταστήματα της Τραπεζής της Ανατολής, θυγατρός της Εθνικής Τραπεζής, και τα άποκαταστήματα της Τραπεζής Αθηνών περιέχουσιν την ελληνικήν Ανατολήν διά του ευεργετικού των δικτύου, ώστε το αίμα των ιδρύματων του ελληνικού έθνους να κυκλοφορή εις τάς φλέβας του αυτού έθνους και ζωογονή το σώμα του.

Τοιοούτος άνήρ άποχωρεί από της διοικήσεως της Εθνικής Τραπεζής και θα ήτο τούτο σφόδρα λυπηρόν, εάν μη διάδοχος αυτού ήτο άνήρ άληθώς έπιφανής, τίμος και γενναίος εν τή κυρία της λέξεως σημασί, φιλόπονος και τρέφων των οικονομικών ζητημάτων έπλεον και άλλος, τούς νηφάλιος και ψυχρή δικαία και κρίσις ασφαλής. Τόν Ιω. Βαλαωρίτην λέγομεν, άνδρα συγκροτούσα παραδόσεις πνευματικής άριστοκρατίας έπιφανείας προς τρέφους άπλους και συμπεριφοράν άπεριτονον φιλοσόφου.

Η μέχρι τούδε δράσις του κ. Ι. Βαλαωρίτη εν τή Εθνική Τραπεζή παρέχει ασφαλέστατα τεκμήρια πληροεπείσεως εδδοκιμώσεως και εν τή έργω της Γεν. Διοικήσεως. Αλλ' δρθόν είναι να αναμείνωμεν ή άρχή να δειχί τον άνδρα. Ημείς εχόμεθα αὐτῷ να τον βοηθήσωσι και αι περιστάσεις και αι έγκυμονούμεναι πολιτικά εν τή Ανατολή θύλλαι να βραδύνωσι να έκραγώσιν, όπως εν τῷ μεταξύν δυνηθί να δημεύσω την οικονομικήν έπίδρασιν των εν τή Ανατολή πάση έθνικῶν ήμῶν δυνάμεων.

Δωρεά του Δαδούχου.

Η Α. Β. Υ. ο Διάδοχος έδήλωσε προς τον κ. πρωθυπουργόν την όριστικήν άπόφασιν του, όπως δωρήσω εις το δημόσιον προς εγκατάστασιν των προσφύγων το μεγαλύτερον μέρος του εν Μαυροβούνιό δάσους. Ο κ. πρωθυπουργός δέταξε να μεταβώσιν επί τόπου άξιωματικοί της χαρτογραφικής δημεύσεως προς σύνταξιν του σχεδιαγράμματος του δωρουμένου χώρου.

Αγορά νέων πυροβόλων.

Η έπιτροπή της Εθνικής άμύνης άπέφασκε να παραγγείλω εις τή Κρεζά γνωστά έργοστάσια Σινδέρ - Καννέ νέας όρεινῶν πυροβόλων διαρκείας και νέον έθνικόν πυροβολικόν.

Σεισμός εν Ηλεία.

Ισχυρότατα δονήσεις σεισμού εν Δεκεμβρί της Ηλείας και τῶς περιχώροις της πόλεως ταύτης έσπειραν τον τρόμον εις τούς κατοίκους. Πολλοί οικίαι κατέπεσον, άλλαι δέ έβλάθησαν. Έιδικώς δέν υπέστησαν ανθρώπινα θύματα.

ρίαι κατά της οικονομικής του τόπου διαχειρίσεως φαίνονται εν μέρει λίαν δικαιολογημένοι. άναμφισβήτητος κατά την χρησιμοποίησιν του δημοσίου πλούτου έγένοντο και μερικά σφάλματα. Βεβαίως όμως δέν υπήρχαν ταύτα ή οποσδήποτε ταύτα μόνα τά αίτια της οικονομικής αθλιότητος της χώρας. Τά αίτια κείνται έξωθεν. Κατά την ίδρυσιν του ελληνικού κράτους, αι λαβούσαι εις ταύτην μέρος μεγάλα δυνάμεις, διέπραξαν πολλά άσυγχώρητα λάθη. Ίσως το σόν τας βαρύτερας συνεπείας υπήρξεν ότι τά έρια του νέου κράτους έκράχθησαν πολύ στενά, ούτως ώστε, άντι να δημιουργήσουν οργανισμόν δυνάμενον να ζήσῃ και ν' αναπτυχθί, έδωσαν εις τον κόσμον κράτος εν μικρογραφία, ή παραγωγή ή ανάπτυξις του οποίου παρεκωλύετο εξ όλων των μερών. Βεβαίως τινά επέφεραν ή εύρησις των όριων κατά το 1863, ότε προσεγγήθησαν εις το κράτος αι Ίόνιοι νήσοι και το 1881 ότε προσεγγήθη ή Θεσσαλία και μέρος της Ηπείρου. Οχι ήττον οικονομικός άνήκουν εις την Ελλάδα ή Κρήτη και αι Σποράδες. Τούτο διέγνωσαν και συνεδούλευσαν συνετοί πολιτικοί άνδρες κατά την ίδρυσιν έτι του ελληνικού κράτους άλλ' ή φωνή των έβόησεν εν τή έρήμῳ. "Όσον όμως έχει ανάγκην ή Ελλάδα της Κρήτης, άλλο τόσον έχει και ή Κρήτη της Ελλάδος. Τούτο είναι γεγονός, όπερ ούδεις δύναται ν' άρνθῇ και είναι πολύ λυπηρόν ότι αι Προστάτιδες Δυνάμεις δέ άποκατάστην όπισθοδρομικήν χάριν της Τουρκίας άνθίστανται εις την προσάρτησιν της Κρήτης εις την Ελλάδα και ζητοῦσι να παρεμποδίσωσι ανάπτυξιν άπολύτως άναγκαίαν.

Ένταῦθα άναμνηστικῶς των λόγων τούς οποίους ο μεγαλύτερος πολιτικός του παρελθόντος αιώνος, ο πολιτικός Βίσαρκ έξέφερε τῷ 1879: «Θά ήθελα να έδιδετο ή Κρήτη εις την Ελλάδα». Έπειδή ο σιδηρός καγυελόριος ήτο, ούδέν ήττον, φιλέλλην, τας έκπράσεις ταύτας βεβαίως του υπηγόρευσαν σκέψεις νηφάλιαι και πρακτικά. Έπ' έσχάτοις έποικισμένοι εις μέρους της Τουρκίας όριστική λύσις του κρητικού ζητήματος. Αυτή θα ήδύνατο να πραγματοποιηθί μόνον δια της ένώσεως της νήσου μετα της Ελλάδος. Πας γνώστης των πραγμάτων, θέλει όμολογήσῃ, ότι ως έχουσι ταῦτα πᾶσα άλλη λύσις είναι έντελῶς άδύνατος. Περὶ άρ. παγῆς τουρκικῷ έδάφους ούδεις λόγος δύναται να γείνη: διότι ή Τουρκία από πολλόν δέν έχει ν' άσχολεῖται πλέον περί Κρήτης. Προς εύτυχίαν και εύλο-

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΡΗΤΗΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ Τῷ 1899

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10.000.000

Έδρα αυτής εν Χανίοις.—Υποκαταστήματα εν Ηρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Λασιθίῳ και Σφακίοις.

Έκτελεί πάσας τὰς γνωστάς τραπεζικὰς Έργασίας.

Λέγεται καταθέσεις ταμειντηρίου Εἰς χρυσόν επί τόκῳ 4 1/2 % έτησίως. Άνώτατος όρος έκάστης καταθέσεως όρ. 2000.

Όμοίως καταθέσεις εις χρυσόν εις όψιν επ' άνοικτῷ λ/ομῷ και πολυετείς επί τόκῳ

3 1/2 % δι' έτ. έτος	άνώτατος όρος καταθέσεως	25.000
3 1/2 % δι' έτ. έτος	»	50.000
4 % δι' έτ. έτος	»	100.000
4 1/2 % πέντε έτη και επείκενα	»	

Υπό τούδς αὐτοῦς όρους γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εις συνάλλαγμα όψεως επί Παρισίων άποδοτέα κατά την ίξήζιν των εις συνάλλαγμα.

Αι άποδεξις των καταθέσεων εκδίδονται και έκλογήν του καταθέτον όνομαστικά ή άνώνυμοι.

Θυγάτηρ της Εθνικής Τραπεζής ή προνομιούχος Τράπεζα Κρήτης και έπομένως παρέχουσα και αυτή έγγυήσεις ασφαλείας οίως και το πρώτον του ελληνικού κόσμου έθνικόν πιστωτικόν καθίδρυμα πρέπει να έρεμύχῃ του άπανταχού ήπειρωτικού κόσμου την προτίμησιν προκειμένου περί πολυετών καταθέσεων λόγω της ύπέρ των καταθετών προφανούς διαφοράς τῷ τόκῳ.

Η δυσχέρεια, δι' ή Τράπεζα Κρήτης φαίνεται άπομεινωμένη της εν τή καθ' όλου Ανατολή χρηματικής κινήσεως, αίρεται εκ του ότι πᾶς καταθέτης δύναται να άποστέλλῃ τά χρήματα του και εὐθεΐαν δι' έπιταγών επί Γαλλίας και Άγγλίας και πάσης ξένης αγοράς ή και διά της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος και των υποκαταστημάτων της εις πάσιων της Τραπεζής Κρήτης, από της ήμερας δέ ταύτης τά χρήματα έκάστου λογίζονται κατατεθειμένα εις τὰ ταμεία της Τραπεζής Κρήτης και άποφέρουσιν άναλόγως κατά τον άνωθι πίνακα των όρων τὴν προσήκοντα τόκον.

Επί τοῖς λόγοις τούτοις πρόδηλον είναι το συμφέρον παντός θέλοντος και ασφαλῶς να έχη και επικερδέστερον κατατεθειμένας τὰς οικονομίας των εργασιών του.

HIGH CLASS FAMILY GROCER

&

PROVISION MERCHANT

N. C. VOYATZIDES

RUE PORTE ROSETTE N° 70.

ALEXANDRIE—Egypte

ΤΡΑΠΕΖΑ Δ. Ι. ΣΑΜΙΩΤΑΚΗ & ΣΑΣ

33 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33

Τηλεγραφήματα

Αριθ. Τηλεφώνου 248

ΣΑΜΑΝΚΟ (SAMANCO)

Έν Αθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1910

ΑΘΗΝΑΙ π. μ.

Όμολ. Έθνικῶν Δανείων 1907.....	Δρ.	99
» Ηνωποιημένων Δανείων.....	»	104
» Σιδηροδ. Μεγαλᾶ.....	»	102
» Λασιθ. Έθνικ. Τραπεζῆς 3 1/2 %.....	»	485
» Κτηματ. Πιστ. 2 1/2 %.....	»	105
» Σιδηροδ. Αθην.-Πειραιῶς 4 1/2 %.....	»	455
» Θεσσαλίας 5 1/2 %.....	»	194
» » 5 1/2 %.....	»	48
Μετοχᾶι Έθνικ. Τραπεζῆς, Ελλάδος.....	»	400
» Τραπεζῆς Αθηνῶν.....	»	131
» Ανατολῆς.....	»	144
» Έμπορικῆς.....	»	92
» Κρήτης.....	»	129
» Σιδηροδ. Αθην.-Πειραιῶς.....	»	345
» Θεσσαλίας.....	»	126
» Πελοποννήσου.....	»	84
» Διαχ. Δημοσ. Προσόδων.....	»	337
» Έλλην. Πτυνιδοποιείου.....	»	102
» Έλλην. Έταιρ. Μεταλλείων.....	»	30
» Έταιρ. Μεταλλ. Αιταλάντης.....	»	109
» Ηλεκτρικῆς Έταιρίας.....	»	47
» Μεταλλείων Λαυρελίας.....	»	90
» Πανελληνίου Αεροπορίας.....	»	2122
» Προνομ. Σιαφ. Έταιρίας.....	»	
» Ιδρυτικῶι Τίτλοι.....	»	

ΑΘΝΑΙΝΟΝ π. μ.

Consols.....	»	79
Hellenique 1881 5 1/2 %.....	»	32
» 1884.....	»	50
» 1890.....	»	47
Monopole 4 1/2 %.....	»	40
Rente 4 1/2 %.....	»	
Chemins de fer helleniques 1902 4 1/2 %.....	»	

ΠΑΡΙΣΙΟΙ π. μ.

Rente Francaise.....	Frs	97.15
Change sur Londres.....	»	25.26
ΣΥΝΔΕΛΛΑΓΜΑ π. μ.		
» Όψεως επί Παρισίων.....	Δρ.	99 1/2 - 99 1/2
» Λονδίνου.....	»	25.17 1/2 - 25.25
» Βερολίνου.....	»	123 1/2 - 123
» Βιέννης.....	»	104 1/2 - 106 1/2
Ελκοδόφρακτον.....	»	20
Αίρα Άγγλίας.....	»	25.10 - 25.17

Εισπραξις Σιδηροδρόμων.

ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΙ Π. Α. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Από 1 Ιαν.—30 Νοεμ. 1910.....	6.020.012,30
» » » 1909.....	5.713.272,85
Επί πλέον τῷ 1910.....	306.739,35

ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Από 1 Ιαν.—30 Νοεμ. 1910.....	1.712.887,80
» » » 1919.....	1.783.518,20
Επί έκαστον τῷ 1910.....	70.630,40

Σιδηρ. Αθηνῶν Πειραιῶς

1 Ιαν.—30 Νοεμ. 1910.....	1.721.100,-
» » » 1909.....	1.703.415,70
Επί πλέον τῷ 1910.....	17.684,30

Σιδηρ. Π. Α. Δαρίαςσης

1 Ιαν.—31 Οκτ. 1910.....	2.061.094,95
» » » 1909.....	1.866.038,60
Επί πλέον τῷ 1910.....	194.996,35

Έλλάς άπετελεῖτο από καπνίζοντα έρείπια. Ως εκ της άπαισίας τουρκικής κακοδιοικήσεως και των συνεχών άγόνων εύρίσκετο ή χώρα εις παντελή ένδειαν και έξάντηλσιν. Ίνα εκ νέου αναλάβῃ ήτο άνεύκτως άναγκαία γενναία οικονομική ένίσχυσις. Δυστυχῶς εκ μέρους των δυνάμεων δέν ελήφθη επαρκής πρόνοια. Καὶ οὕτω συνέβη με την Ελλάδα, δι. με έμπορον καταρχόμενον της εργασίας του με άνεπαρκή μέσα. Δέν ήδυνήθη να άνακύψῃ εκ της χρηματικής ένδείας, κυρίως διότι διά του παραλόγου έδαφικού περιορισμού τελείως αδιάρρηκτος δεσμός έπέσῃ την οικονομικήν αυτής ανάπτυξιν.

Άλλο γεγονός υπερ έπεβράδυνε την οικονομική της πρόδον είναι ή έλλειψις σιδηροδρομικής συγκοινωνίας με τὰς πολιτισμένας χώρας της Δύσεως. Ποίους άγῶνας δέν κατέβαλεν ή Ελλάδα, ίνα έπιτύχῃ την σύνδεσιν αυτής με το εύρωπαϊκόν σιδηροδρομικόν δίκτυον. Δέν ήδύνατο όμως να ρθῇ εις την πλήρωσιν των πόδων της, καθ' όσον ή Τουρκία δέν άνησχύει ποσῶς διά την κατασκευήν του εκ του έδάφους αυτής τμήματος Δαρίαςσης—Θεσσαλονίκης. Τέλος πρό όλων των έτών, έτέθη εις έργον ή κατασκευή του τμήματος Θεσσαλονίκη—ελληνικός σύνορος, και υπήρχε βάσιμος έλπίς, ότι ήθελεν έντιμῶς άποκαταστή ο σύνδεσμος της Ελλάδος μετὰ του ήπειρωτικού δικτύου. Η κατασκευή, ως λέγεται, συνεπληρώθη εν τῷ μεταξύν και ή γραμμή Δαρίαςσης—Θεσσαλονίκης θα ήδύνατο να τεθί εις χρήσιν εάν μη αἰφνιδίως ή τουρκική κυβέρνησις παρενέβαλλε παντός είδους δυσκολίας και προέβαλλεν άπαράδεκτους άπειρους δεσμούς προς την Ελλάδα ούτως ώστε οι άπαισιόδοξοι εκπράξουν τον φρόνον, ότι ούδέποτε θα συγκατανεύσῃ ή Πολὺν να παραδῇ την νέαν γραμμὴν εις δημοσίαν χρήσιν. Οχι ήττον έπειδή εκτός της Ελλάδος και ή διετικῇ Εύρώπῃ ενδιαφέρεται εις βαθέιν τινά εις την ύπόθεσιν, δι. ήδύνατο εις να σκεφθί, αν δέν θα ήτο καθήκον των δυνάμεων με μικράν νίκα πείσιν να ένδυναμώσων τῶς την προθυμίαν της Τουρκίας προς λύσιν ζητημάτων πολιτισμοῦ. Οτι ή παράδοσις της έν λόγω γραμμῆς εις κοινὴν χρῆσιν και ή οὕτω καταρθούμενη σύνδεσις προς το ήπειρωτικόν δίκτυον θα είχαν ως συνέπεια ένγυρὸν οικονομικήν ώθησιν δέν υπόκειται εις ούδεμίαν άμφιβολίαν.

(Έπεται συνέχεια).

3 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΑΓΩΝΟΣ," 3

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΟΦΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Ίδιως άθεράπευτα κακί φέρεσι το κοινοβουλευτικόν πολίτευμα, όταν ή άλλαγή του ύπουργείου συνεπυρέρε και πλήρη άλλαγὴν των κατωτέρων και άνωτέρων υπαλλήλων. Καὶ αὐτὸ συνέβαινεν εν Ελλάδα επί μακρόν. αὐτοί άκόμη οι διδάσκαλοι παρεσύροντο εις τον στρόβιλον των πιπτόνων ύπουργείων. Εύτυχός και κατά τούτο τελευταίως εισημέωθη σημαντική τροπή επί τὰ βελτίω άξιοσημείωτος διὰ την ανάπτυξιν της χώρας υπήρξεν ή στιγμή, καθ' ήν ο επί της Παιδείας ύπουργός Εύταξίας, εις τῶν διαπρεπεστάτων πολιτικῶν άνδρων της συγχρόνου Ελλάδος, κατάρθου την ψήφισιν νόμου από της Βουλῆς, καθ' ήν το πρώτον ή δημοτική εκπαιδευσις έγχερατρεῖτο (1897) από των ύπουργικῶν θάλων. Επί της ύπό του κ. Εύταξίου χαρταχθείσης όδοι έβάδισε κατόπιν ο οχι ήττον διαπρεπής Ράλλης, όστις τας διατάξεις τας διεπούσας την δημοτικήν εκπαιδευσιν επεξεκρίνειν επί τὰς διαφόρους κατηγορίας των λειτουργῶν της μέσης εκπαιδεύσεως, ούτως ώστε κατά τὰ σήμερον νομοθετημένα οι δημόσιοι διδάσκαλοι δέν δύναται ν' άπολυθῶσι ειμή λόγω γήρατος, ήθικῆς ύστερήσεως, ή έπιστημονικῆς άνακωστήτος. Δι' όμοίων νομοθετημάτων έπρωστατεύθησαν ώσάυτως και οι δικασταί. Ούτω καταρθώθη να επέλθῃ εις δύο των σπουδαιοτάτων κλάδων ή τοσοῦτον επειγόντως άναγκαία μονιμότης. Έπειτα σπουδαία ελπίσεις του ύφισταμένου καθεστώτος αναμένονται από την ήδη συνεληθούσαν άποσυνέλευσιν. Με την υπέρχουσιν εκ μέρους όλων των μερών καλήν θέλησιν διά το έργον, υπάρχει έλπίς, ότι κατ' άγαθόν θέλει προκύψει εκ ταύτης. Άναποφεύκτως άναγκαίον φαίνεται ήμῖν ν' επανδρώσῃς της Γερουσίας, ήτις υπήρχεν ήδη επί της βασιλείας του Όθωνος, ήτις υπήρξατο βραδύτερον προς ζήμιαν του τόπου. Έάν αὐτή καθ' έαυτήν τυγχάνῃ άμφοβητήσιμος ή σκοπιμότης της ύπορξέσεως μιᾶς Βουλῆς, όπωσδήποτε όμως εν Ελλάδα δέν έπιστάθῃ το έναντίον. Περαιτέρω θεωρούμεν την άπομάκρυνσιν του στρατού εκ της πολιτικῆς, ως άπολύτως άναγκαίαν.

Δεύτερον ζήτημα του ελληνικού βασιλείου νείαι το οικονομικόν. Άληθῶς αὶ σφοδρά κατηγο-